

Kedves Testvérek!

Ha a kétezer évvel ezelőtt élt ember számára valami éppen az Isten hitével összefüggésben érthetetlen volt, megrendítő volt, akkor az egészen biztos Krisztusnak a kereszthalála. A Messiás nem úgy érkezik el, mint amilyennek várták. A Szentírásból tudjuk, hogy érthetetlen volt sokaknak, vagy valamiféle botrány, Krisztus elítélése, szenvedése, megcsúfolása, bántalmazása, halála és temetése.

Az ember, aki vágyakozik Isten után és ez a vágya vagy beteljesedik vagy nem. A mai evangéliumnak a legelején halljuk, hogy Isten vágyakozik az ember után. Az Isten sokkal inkább vágyakozik az ember után, és azt akarja, hogy együtt legyünk és közösségben legyünk.

Milyen természetesnek tartjuk azt, hogy az ember szolgál Istennek, vagy legalább megpróbál szolgálni az ember Istennek. Ma megérthettük és megértjük azt, hogy sokkal inkább igaz az, hogy az Isten az, aki szolgál az embernek. Természetesnek tartjuk, hogy Isten a nagy, és mi vagyunk a kicsik, és persze a kicsi szolgál a nagynak. Egyszer csak most tapasztaljuk, hogy Jézust a törékeny ember szolgál nekünk.

Aztán a következő, milyen természetesnek vesszük azt, hogy az ember a vágyában imádkozik Istenhez. Ma megérthetjük azt, hogy Jézus imádkozik az emberért. Isten az ember utáni vágyában imádkozik az emberért. „Nem tudják, mit tesznek, ezért megbocsátok nekik.”

Az ember azt gondolja, hogy Isten a világban, amikor a Messiást elküldi, majd rendet fog tenni. Isten elküldi a Messiást és a Messiás nem a világban tesz rendet, hanem bennünk. Hogy amikor Krisztus azt mondja: „Megbocsátok nekik. Atyám, te és én a Szentlélekben bocsájtunk meg nekik!” Hogy az emberben fölragyogjon valami áldott rend. Amikor Krisztus meghal, akkor egyszer csak az a százados azt mondja: „Én bennem megszületett a rend, mert én tudom, Ő valóban igaz volt.” Egyszóval a Messiás nem a világban tett rendet, hanem eljött közénk, hogy az emberi szívben legyen rend és békesség.

A kétezer évvel ezelőtti ember azt gondolta, hogy van Isten és van Isten választott népe. Istennek és a választott népnek vannak ellenségei. Isten és a választott nép főképp, amikor majd megérkezik a Messiás, legyőzi Istennek és a választott népnek az ellenségeit. Ma megértettük azt, hogy Istennek nem ellenségei vannak, hanem gyermekei. A Messiás nem legyőzi az ellenségeit, hanem megváltja a gyermekeit.

Sokan és sokszor félnek ma is és féltek kétezer évvel ezelőtt a büntető Istentől. Mikor kimondjuk ezt a kifejezést a büntető Isten, ez a szókapcsolat szinte mindenki számára ismerős. Mintha valami természetes realitásról szólna, és ma megértettük, hogy büntető Isten nincsen, hanem büntető ember van. Nem Isten a büntető, az ember a büntető, hogy büntető Isten nem létezik, hanem büntető ember van és megváltó Isten.

Mindebből az következik, hogy az ember az Isten szeretetét nem megérdemli, hanem az ember az Isten szeretetére válaszol. Jézus nem azzal jött, hogy „Érdemeljétek ki Isten szeretetét!”. Azzal jött: „Válaszoljatok rá!” És az ember az Isten szeretetére válaszol.

Azt mondhatnánk, hogy amikor a kétezer évvel ezelőtti ember arra gondolt: „Mikor van velünk Isten? Isten akkor van velem, vagy Isten akkor van velünk, ha velem vagy velünk jó történik.” Isten azzal igazolja az embert, hogy ha Isten velem van, jó történik velem. Ma a következőt érthetjük meg, hogy Isten nem azzal igazolja Jézust, hogy övele jó történik. Isten Jézust azzal igazolja, hogy velünk történik valami nagyon-nagyon jó, hogy Isten az embert úgy igazolja, hogy „Nem énvelem történik a jó, hanem veled.”

Minél több jó történik az emberi kapcsolatainkban a másikkal, Isten annál inkább velünk van. Mi minél több jót teszünk másokkal, Isten annál inkább igazol bennünket. A kétezer évvel ezelőtti ember is rácsodálkozott, hogy ha én azt akarom, hogy jó történjék velem, akkor jót teszek másokkal. Nekem fontos, hogy velem jó történjék, akkor jót teszek veled, és minél több jót teszek veled, Isten annál nagyobb jót ad nekem. Végül, minél nagyobb jót teszek veled, Isten annál inkább velem van. Amikor Jézus beteljesíti az életét, milyen gyönyörűséges az, hogy ott akar egészen lenni Istennél, a Mennyei Atyánál és közben ott akar egészen lenni velünk, a testvéreivel. Amen.